

szívetekbe legyenek vésve. Azért is imádkozom, hogy az életek során mindvégig engedjétek, hogy megmutakozzon a hitetek! Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. A neolatin nyelvekben és az angol nyelvben is meghonosodott a latin *religio* szó valamely formája (pl. angol: religion). Eredete a latin *re-ligare*, „újra összekötni”. A szótó egyes latin eredetű magyar szavakban is megtalálható, úgymint obligát (kötelező), negligál (kötelezettséget elhanyagol), liga (szövetség). Ebben az értelemben a vallás Istenhez köti a hívőket.
2. 2 Mózes 20:3. Az Úr továbbá ezt mondta: „Térjete meg, és forduljatok el bálványaitoktól és minden útálatosságtoktól...” (Ezékiel 14:6).
3. Tan és a szövetségek 6:36.
4. Lásd Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 391.
5. Lásd Móziás 2:41; Tan és a szövetségek 58:30–33; 82:10. Ez a tantétel mindenkire igaz, mivel „nem személyválogató az Isten” (Cselekedetek 10:34; lásd még Moróni 8:12).
6. Tan és a szövetségek 132:22.
7. Lásd 3 Mózes 15:13.
8. 2 Timótheus 3:7.
9. 1 Nefi 19:23.
10. Ésaías 5:20.
11. A szentírás ezt tanítja: „...jőjete az Úrhoz, a Szenthez. Emlékezzete rá, hogy az ő ösvényei igazlelkűek. Íme, keskeny az út az ember számára, de egyenes irányban fekszik előtte, és a kapu őrzője Izráel Szentje; és ő nem tart ott szolgát; és nincs másik út, csak a kapun keresztül, mert őt nem lehet félrevezetni, mert Őristen az ő neve” (2 Nefi 9:41).
12. Thomas S. Monson, „Courage Counts,” *Ensign*, Nov. 1986, 41. Más alkalommal Monson elnök ezt a sugalmazott intést intézte hozzánk: „A nagyszerű élethez ki kell fejlesztenünk azt a képességet, hogy a gondokat bátran, a csalódat vidáman, a diadalt alázatosan fogadjuk. [...] Egy élő Isten fiai és leányai vagyunk, akinek a képmására teremtettünk. [...] Nem vallhatjuk őszintén ezt a meggyőződést, ha nem tapasztaljuk meg az erő és hatalom mélyreható, új érzését, meg hozzá az erőt az Isten parancsolatai szerinti élethez, az erőt a Sátán kísértéseinek való ellenálláshoz” (“Yellow Canaries with Gray on Their Wings,” *Ensign*, July 1973, 43).
13. „[T]artóztatok meg magatokat minden istentelenségtől” (Moróni 10:32). Ne tartsatok az emberektől jobban, mint Istentől (lásd Tan és a szövetségek 3:7; 59:5).

Richard G. Scott elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

„Példát adtam néktek”

A legnagyobb példa, aki valaha is élt a földön, a Szabadítónk, Jézus Krisztus. Arra hív minket, hogy kövessük e tökéletes példát.

Miközben azon kötelességemen elmélkedtem, hogy megosszam az evangéliumot, elgondolkodtam azon szeretteimen, kiknek gyengéd befolyása segített rátalálnom arra a menny által kijelölt útra, amely egyengette a lelki fejlődésemet. Életem meghatározó időszakában Mennyei Atyám mindig megáldott valakivel, aki eléggé törődött velem ahhoz, hogy segítsen megfelelő irányba terelni a döntéseimet. Ők megfogadták a Szabadító e szavait: „Mert példát adtam néktek, hogy a miképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek.”¹

Kisgyermekkoromban az édesapám nem volt az egyház tagja, az édesanyám pedig kevésbé tevékeny vált. A fővárosban, Washingtonban éltünk, míg édesanyám szülei 4000 kilométerrel odébb, Washington államban éltek. Néhány hónappal a nyolcadik születésnapom után Whittle nagymama átutazta az országot, hogy meglátogasson minket. Nagymama aggódott amiatt, hogy sem én, sem pedig a bátyám nem lettünk megkeresztelve. Nem tudom, mit mondott a szüleimnek erről, de azt tudom, hogy egy reggel a bátyámat és engem elvitt a parkba, és megosztotta velünk az érzéseit a keresztelkedés és az egyházi

gyűlések rendszeres látogatásának fontosságáról. Nem emlékszem az elhangzottak részleteire, de a nagymám szavai megmozdítottak valamit a szívemben, és hamarosan a bátyám és én is megkeresztelkedtünk.

A nagyfi továbbra is támogatott minket. Emlékszem, valahányszor a bátyámnak vagy nekem beszédet kellett mondanunk, telefonon kértünk tőle javaslatokat. Néhány napon belül kézzel írott beszéd érkezett a postával. Egy idő után már csak vázlatokat kaptunk, ami több erőfeszítést igényelt a részünkről.

Nagymama pont a megfelelő mennyiségű bátorsággal és tisztelettel segített az édesapánknak felismerni, milyen fontos, hogy elvigyen bennünket az egyházi gyűlésekre. Minden helyénvaló módon segített éreznünk az evangélium szükségességét az életünkben.

De ami a legfontosabb: tudtuk, hogy a nagyfi szeret minket, és szereti az evangéliumot. Csodálatos példa volt számunkra! Mily hálás vagyok azért a bizonyágért, melyet megosztott velem oly nagyon ifjú koromban. A hatása megváltoztatta az életem irányát, örökévaló áldásokat eredményezve.

Később, nem sokkal az egyetemi diplomám megszerzése előtt,

beleszerettem egy gyönyörű fiatal nőbe, Jeanene Watkinsba. Úgy gondoltam, ő is kezd mély érzéseket táplálni irántam. Egy este, mikor a jövőről beszélgettünk, ő megfontoltan egy olyan kijelentés felé terelte a szót, amely örökre megváltoztatta az életemet. Ezt mondta: „Ami a házasságkötést illeti, én egy hithű, visszatért misszionáriushoz szándékozom hozzámenni a templomban.”

Azelőtt nem sokat gondolkodtam a misszió, azon az estén azonban drámaian megváltozott a misszionáriusi szolgálat megfontolására irányuló motivációm. Hazamentem, és semmi másra nem tudtam gondolni. Egész éjjel ébren voltam. Másnap teljesen elvonta a figyelmemet a tanulásról. Sok imádkozás után elhatároztam, hogy felkeresem a püspökömet és elkezdem kitölteni a jelentkezésemet a missziómra.

Jeanene soha nem kért arra, hogy szolgáljak *érte* missziót. Szeretett engem annyira, hogy megosztotta velem a meggyőződéseit, majd lehetőséget adott, hogy magam dolgozzam ki, milyen irányt vegyen az életem. Mindketten szolgáltunk missziót, és később a templomban lettünk összepecsételve. Jeanene bátorsága és a hite iránti elkötelezettsége óriási hatással volt a közös életünkre. Biztos vagyok benne, hogy nem leltünk volna rá arra a boldogságra, melyet végül elértünk, ha ő nem hisz oly erősen a tantételben, hogy az Urat szolgáljuk először. Mily csodálatos és igazlelkű példa ő!

Whittle nagymama és Jeanene is szerettek engem annyira, hogy megosszák velem arról való meggyőződésüket, hogy az evangélium szertartásai és Mennyei Atyánk szolgálata megáldják majd az életemet. Egyikük sem kényszerített semmire, vagy éreztette velem, hogy rossz ember lennék. Egyszerűen szerettek engem, és szerették a Mennyei Atyát. Mindketten tudták,

hogy Isten többet tud kihozni az életemből, mint én magam. Bátran és szeretettel segítettek rálelnem a legnagyobb boldogság ösvényére.

Hogyan tudunk mindannyian ilyen jelentős befolyást gyakorolni? Meg kell bizonyosodnunk róla, hogy őszintén szeretjük azokat, akiknek segíteni kívánunk az igazlelkűségben, hogy ők is elkezdhesék kialakítani az Isten szeretetében vetett bizalmukat. A világban sokak számára az jelenti az első kihívást az evangélium elfogadásában, hogy kialakítsanak egy olyan Mennyei Atyába vetett hitet, aki tökéletesen szereti őket. Könnyebb kialakítani ezt a hitet, ha már vannak olyan barátaiik vagy családtagjaik, akik hasonló módon szeretik őket.

Ha bízhatnak a szeretetetekben, az segíthet nekik hinni Isten szeretetében. Akkor a ti szerető, megfontolt kommunikációtokon keresztül megáldatik az életük, amint megosztjátok az általatok tanult leckéket, a tapasztalataitokat, valamint azon tantételeket, melyeket a saját kihívásaitok megoldása érdekében követtetek. Mutassatok őszinte érdeklődést a jólétük iránt; majd pedig osszátok meg

a Jézus Krisztus evangéliumáról való bizonyosságokat.

Tantételekre és tanra alapozott módokon segíthettek nekik. Buzdítsátok azokat, akiket szerettek, hogy törekedjenek megérteni, mit kíván tőlük az Úr. Ennek egyik módja, hogy tegyetek fel nekik olyan kérdéseket, amelyek elgondolkodtatják őket, majd hagyjatok elegendő időt – akár órákat, napokat, hónapokat vagy még többet –, hogy elmélkedjenek és maguk jöjjenek rá a válaszokra. Lehet, hogy segítene nekik abban, hogy miként imádkozzanak, és hogyan ismerjék fel az imáikra kapott válaszokat. Tanítsátok meg nekik, hogy a szentírások elengedhetetlen forrásai a válaszok elnyerésének és felismerésének. Így segítetek majd nekik felkészülni a jövőbeli lehetőségekre és kihívásokra.

Isten célja, hogy „véghezvigy[e] az ember halhatatlanságát és örök életét”². Ez az alapja mindennek, amit teszünk. Néha olyannyira elterelik a figyelmünket az általunk lenyűgözőnek tartott dolgok, vagy annyira magával ragadnak minket a világi feladataink, hogy szem elől tévesztjük Isten céljait. Ha folyamatosan a legalapvetőbb

tantételekre összpontosítjátok az éle-
teteket, megértitek, mit kell tennetek,
és még több gyümölcsöt teremtek az
Úrnak, valamint még több boldogsá-
got saját magatoknak.

Amikor a szabadítás tervének
alapvető tantételeire összpontosítjátok
az éleketeket, jobban figyeltek arra,
hogy megosszátok, amit tudtok, mert
értitek az evangélium szertartásainak
örökkévaló jelentőségét. Oly módon
osztjátok majd meg ismereteiteket, ami
arra buzdítja barátaitokat, hogy meg
akarjanak erősödni lelkileg. Segíteni
fogtok szeretteiteknek elkötelezni
magukat amellet, hogy betartsák Isten
parancsolatait, és magukra vegyék
Jézus Krisztus nevét.

Ne feledjétek, hogy az egyének
megtérése csupán egy része a mun-
kának. Mindig törekedjete rá, hogy
megerősítsetek a családokat! Azzal a
jövőképpel tanítsatok, hogy mennyire
fontos a családok összepecsételése a
templomban. Néhány családnak ez
évekbe telhet. A szüleimmel így tör-
tént. Az édesapám sok évvel utánam
keresztelkedett meg, és később össze-
pecsételtek a családukat a templom-
ban. Édesapám pecsételőként szolgál-
t a templomban, az édesanyám pedig
vele együtt szolgált. Ha rendelkeztek
a templomi pecsételő szertartások

jövőképpel, akkor segíteni fogtok
építeni Isten királyságát a földön.

Ne feledjétek: a szeretet az a szilárd
alap, amely lehetővé teszi, hogy hatás-
sal legyetek azokra, akiknek segíteni
akartok. Whittle nagymama és a
feleségem, Jeanene hatása jelentékte-
len lett volna, ha először nem tudtam
volna, hogy szeretnek engem és a
legjobbat akarják nekem az életben.

A szeretet mellett biztatok is ben-
nük! Néhány esetben nehéznek tűnhet
a bizalom kialakítása, de találjátok
meg a módját, hogy biztatok bennük.
Mennyei Atyánk gyermekei bámulatos
dolgokra képesek, amikor érzik, hogy

Ausztrália, Sydney

bíznak bennük. Isten minden gyer-
meke a halandóságban egyszer már a
Szabadító tervét választotta. Biztatok
benne, hogy ha lehetőségük adódik
rá, újra megteszik!

Osszatok meg szeretteitekkel olyan
tantételeket, amelyek segítenek nekik
előretörekedni az örök élet felé vezető
ösvényen. Ne feledjétek: mindannyian
sorról sorra fejlődünk. Ti is ugyanezt
a mintát követtétek az evangélium
megértésében. *Egyszerű* módokon
osszatok meg az evangéliumot.

A Jézus Krisztus engeszteléséről
való személyes bizonyosságokat erőtel-
jes eszköz. Ezt egészítik ki az olyan
források, mint az ima, a Mormon
könyve és más szentírások, valamint
a papsági szertartások iránti elköte-
lezettségetek. Mindez irányt ad majd
a Léleknek, akire oly nagyon fontos
támaszkodnotok.

Ahhoz, hogy eredményesek le-
gyünk, és úgy tegyünk, ahogy Krisztus
is tett,³ összpontosítsunk az evangé-
lium eme alapvető tantételére: *Jézus
Krisztus engesztelése lehetővé teszi,
hogy olyanná váljunk, mint Mennyei
Atyánk, hogy a családi egységeinkben
örökre együtt élhessünk.*

Nincs alapvetőbb tan e munkában,
mint Jézus Krisztus engesztelése. Min-
den megfelelő pillanatban tegyetek

bizonyosságot a Szabadítóról és az Ő engesztelő áldozatának erejéről. Használjatok olyan szentírásokat, amelyek Őróla és arról tanítanak, hogy miért Ő a tökéletes minta mindenki számára az életben.⁴ Szorgalmasan kell tanulnotok. Ne kerítsenek benneteket annyira hatalmukba a jelentéktelen dolgok, hogy elhanyagoljátok a tan és az Úr tanításainak tanulmányozását. Ha szilárd, személyes tanbéli alappal rendelkeztek, erőteljes forrássá váltok a nélkülözhetetlen igazságok megosztásában azok számára, akiknek kétségbeesetten szükségük van rájuk.

Úgy tudjuk a legjobbban szolgálni Mennyei Atyánkat, ha igazlelkű háttással vagyunk másokra, és szolgáljuk őket.⁵ A legnagyobb példánk, aki valaha is élt a földön, a Szabadítónk, Jézus Krisztus. Halandó szolgálata mások tanításával, szolgálatával és szeretetével telt. Olyan emberekkel ült le, akiket érdemtelennek tartottak az Ő társaságára. Mindegyiküket szerette. Meglátta a szükségleteiket, és tanította nekik az evangéliumát. Arra hív minket, hogy kövessük e tökéletes példát.

Tudom, hogy az Ő evangéliuma a békéhez és boldogsághoz vezető ösvény ebben az életben. Emlékezzünk rá, hogy úgy cselekedjünk, ahogyan Ő tette, azáltal, hogy megosztjuk szeretetünket, bizalmunkat és az igazságról való tudásunkat azokkal, akik még nem fogadták be az evangélium ragyogó világosságát. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. János 13:15.

2. Mózes 1:39.

3. Lásd János 13:15.

4. Lásd például: Lukács 22:39–46; János 8:3–11; Filippibeli 4:13; Jakab 5:15–16; 1 János 1:7; 2 Nefi 1:15; 2; 25:17–30; 31; Jákób 4; Alma 7; 42; 3 Nefi 11–30; Moróni 10:32–33; Tan és a szövetségek 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Mózes 5:6–12.

5. Lásd Máté 22:35–40; Móziás 2:17.

Robert D. Hales elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok”

Mikor engedelmességre használjuk az önrendelkezésünket, azzal azt választjuk, hogy mindig jót teszünk, vállalva a következményt.

Kedves testvéreim! A Szabadító életéből megtanult leckék közül egyik sem olyan világos és nagy erejű, mint az engedelmességről szóló lecke.

A Szabadító példája

A halandóság előtti mennyei tanácsban Lucifer fellázadt Mennyei Atyánk terve ellen. Azok számára, akik követték Lucifert, befejeződött az örök fejlődés – vigyázatok hát, kit követtek!

Ekkor Jézus kifejezte az engedelmesség iránti elkötelezettségét, mondván: „Atyám, a te akaratod legyen meg, és a dicsőség legyen tiéd mindörökké.”¹ Szolgálata során „kísértéseket szenvedett el, ám nem engedett azoknak”². Sőt, „megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmességet”³.

Mivel Szabadítónk engedelmes volt, engesztelést hozott bűneinkért, lehetővé téve a feltámadásunkat, és előkészítve a visszavezető utat Mennyei

Atyánkhöz, aki tudta, hogy hibákat követünk majd el itt a halandóságban, míg megtanuljuk az engedelmességet. Amikor engedelmeskedünk, elfogadjuk az Ő áldozatát, mert „hisszük, hogy Jézus Krisztus Engesztelése által az egész emberiség megszabadulhat, ha engedelmeskednek az Evangélium törvényeinek és szertartásainak”⁴.

Jézus Krisztus egyszerű, könnyen érthető szavakkal tanított bennünket az engedelmességre: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok”⁵ és „jer, kövess engem”⁶.

Amikor megkeresztelkedünk, magunkra vesszük Krisztus nevét, és szövetségre lépünk Istennel, hogy életünk végéig engedelmesek leszünk.⁷ Minden vasárnap megújítjuk ezt a keresztes szövetséget, mikor veszünk az úrvacsorából és tanúsítjuk, hogy hajlandóak vagyunk betartani a parancsolatokat. Bocsánatot kérünk minden gondolatunkért, érzésünkért vagy tettünkért, melyek nincsenek összhangban Mennyei Atyánk